

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 20 maja 2022 r.

DNR-5.730.10.2022.KR

DECYZJA DNR-2/84/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 ze zm.) po rozpatrzeniu odwołania TV-SAT Fatima Hołownia, Krzysztof Hołownia sp.j. z 4 kwietnia 2022 r. od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej POK nr 4/2022 z 23 marca 2022 r. nakładającej na stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 662,53 zł, z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017 r., str. 1, ze zm.),

postanawiam

uchylić zaskarżoną decyzję i umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej u kontrolowanego przedsiębiorcy prowadzącego działalność pod firmą TV-SAT Fatima Hołownia, Krzysztof Hołownia sp.j. w Pyrzycach (zwana dalej stroną postępowania lub kontrolowaną), kontroli poddano:

1. pralkę Elektrolux model EW6T4262P,
2. pralkę Elektrolux model EW2T5261P,

3. pralkę Elektrolux model EW6F528WVP,
4. pralko-suszarke Whirlpool model FWDD1071682,
5. pralkę Samsung model WW70T4020,
6. pralkę Amica model WA1S712CLiSMG,
7. zmywarke Samsung model DW50R4050FS,
8. zmywarke Beko model DFN26422W.

W wyniku kontroli, z której sporządzono protokół znajdujący się w aktach pod syg. WK.8361.421.2021 kontrolujący stwierdzili, że:

1. dostawcy dołączyli do ww. produktów etykiety, o których mowa w art. 2 pkt 19 rozporządzenia 2017/1369, co znajduje potwierdzenie w protokole oględzin z 25 listopada 2021 r.

2. sprzedawca nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017 r., str. 1, zwanego dalej: rozporządzeniem (UE) 2017/1369) w stosunku do 8 ww. wyrobów, zgodnie z którym sprzedawca „eksponuje w sposób widoczny, w tym w sprzedaży na odległość przez internet, etykietę dostarczoną przez dostawcę lub udostępnioną zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do egzemplarzy modelu objętego odpowiednim aktem delegowanym”.

Kontrolowana nie wniosła uwag do protokołu kontroli, natomiast podnosiła w toku postępowania w sprawie nałożenia na nią kary pieniężnej za nie dopełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit a rozporządzenia (UE) 2017/1369 zarzuty co do zasadności wszczęcia samego postępowania oraz ustaleń kontroli.

Kontrolowana wniosła zastrzeżenia odnośnie faktycznego uznania protokołu kontroli przedstawionego i doręczonego jej 25 listopada 2021 r. jako protokołu czynności, które miały miejsce w czasie kontroli przeprowadzonej 16 listopada 2021 r. oraz wykazywała, że takie działanie organu, a więc sporządzenie pisemnego protokołu podsumowującego czynności faktycznie przeprowadzone innego dnia pozbawia ją możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli w rozumieniu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 ze zm.). Kontrolowana podniosła jednocześnie wątpliwości związane z treścią

samego dokumentu, wskazując na rozbieżności wynikające z pkt 7 i pkt 9 protokołu kontroli, gdzie organ kontrolujący wskazał odpowiednio, iż „kontrolowany przedsiębiorca nie wyeksponował w sposób widoczny etykiet dostarczonych przez dostawcę na produktach wymienionych w pkt 6 protokołu kontroli” oraz „Kontrolowany przedsiębiorca wyeksponował w sposób widoczny etykiety dostarczone przez dostawcę na zakwestionowanych wyrobach”. Ponadto strona postępowania w świetle powyższych wykluczających się stwierdzeń na potwierdzenie swojego stanowiska podnosi, że do akt sprawy kontrolujący dołączyli dokumentację fotograficzną produktów, jednocześnie podnosząc że dokumentacja ta potwierdza fakt, iż na produktach wyeksponowano etykiety efektywności energetycznej.

W takim stanie rzeczy Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził postępowanie w sprawie nałożenia na sprzedawcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku polegającego na eksponowaniu w sposób widoczny etykiety i nie dzieląc argumentacji strony postępowania decyzją z 23 marca 2022 r. (zwaną dalej: zaskarżoną decyzją) na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i ust. 4 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r., poz. 378) nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości jednokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ustaloną na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z 9 lutego 2022 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2021 r. (M.P. 2022 r., poz. 175), tj. w wysokości 5.662,53 zł.

Za pismem z 13 kwietnia 2022 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanemu dalej jako „Prezes UOKiK”) odwołanie od decyzji nr POK nr 4/2022, w którym TV-SAT Fatima Hołownia, Krzysztof Hołownia sp.j. w Pyrzycach zarzuca błędy w zakresie ustalania stanu faktycznego w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy tj. protokół kontroli i protokół oględzin. Strona postępowania podnosi w oparciu o protokół kontroli, w którym stwierdzono, iż do każdego z wyrobów „dołączono” m.in. etykietę energetyczną, że jest to dowód na właściwe wyeksponowanie etykiet na produktach.

Jednocześnie strona postępowania zwraca uwagę, iż na dokumentacji fotograficznej dołączonej do protokołu kontroli nie ujawniono niedopełnienia obowiązków, na które powołuje się kontrolujący. Strona postępowania kwestionuje również treść uzasadnienia decyzji, w części odnoszącej się do podjęcia przez niego dobrowolnych działań i usunięciu stwierdzonych nieprawidłowości, w związku z brakiem jakiegokolwiek wzmianki na ten temat w protokole kontroli lub protokole oględzin. Kontrolowany wskazuje również, iż nie zgłaszał uwag do protokołu kontroli, a w szczególności do pkt 7 protokołu stanowiącego o nie wyeksponowaniu etykiet efektywności energetycznej, ze względu na zapis znajdujący się w pkt 9, stanowiący o tym, iż sprzedawca wyeksponował w sposób widoczny etykiety dostarczone przez dostawcę na zakwestionowanych wyrobach, co łącznie doprowadziło do przekonania kontrolowanego o pomyłce w zapisie pkt 7 protokołu kontroli. Strona postępowania zwraca uwagę, iż wszystkie istotne dla sprawy kwestie zawarte w protokole kontroli, powinny zostać zapisane w sposób precyzyjny, uniemożliwiający różnorodną interpretację.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej dokonując autokontroli zaskarżonej decyzji uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z przekazaniem przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej odwołaniem, Prezes UOKiK pismem z 25 kwietnia 2022 r. poinformował stronę postępowania o prowadzonym postępowaniu zainicjowanym odwołaniem z 4 kwietnia 2022 r., prawach i obowiązkach wynikających z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735, zwanej dalej K.p.a.) w tym o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK zważył co następuje:

Zgodnie z zasadą dwuinstancyjności wyrażoną w art. 15 K.p.a., organ odwoławczy obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę rozstrzygniętą decyzją organu pierwszej instancji, z zastrzeżeniem rozwiązania przyjętego w art. 138 § 2 K.p.a. Organ odwoławczy nie może zatem ograniczyć się tylko do kontroli decyzji

organu pierwszej instancji, a obowiązany jest ponownie rozstrzygnąć sprawę. Istota administracyjnego toku instancji polega na dwukrotnym rozstrzygnięciu tej samej sprawy, nie zaś tylko na kontroli zasadności argumentów podniesionych w stosunku do orzeczenia organu I instancji. Wynika to z art. 138 K.p.a., który przyznaje organowi kompetencje do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, czego następstwem jest utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji bądź uchylenie i zmiana zaskarżonej decyzji. Tylko w ograniczonym zakresie organ odwoławczy ma kompetencje kasacyjne. Organ odwoławczy bowiem rozpatruje sprawę ponownie merytorycznie w jej całości. Oznacza to, że ma on obowiązek rozpatrzyć wszystkie żądania strony i ustosunkować się do nich w uzasadnieniu swojej decyzji. Organ odwoławczy rozpoznaje i rozstrzyga ponownie sprawę administracyjną rozstrzygniętą decyzją organu pierwszej instancji na podstawie stanu prawnego i faktycznego obowiązującego w dniu wydania decyzji ostatecznej. Przy tym ponownie rozpoznając i rozstrzygając sprawę, organ odwoławczy obowiązany jest usunąć naruszenia prawa materialnego i prawa procesowego, których dopuścił się organ pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 K.p.a. od wydanej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzji przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej wyższego stopnia. Zgodnie zaś z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w postępowaniach administracyjnych w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK. W związku z powyższym, od decyzji wydanych przez Wojewódzkich Inspektorów Inspekcji Handlowej przysługuje odwołanie do Prezesa UOKiK.

Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane przez TV-SAT Fatima Hołownia, Krzysztof Hołownia sp.j. poprzez nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora, wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, w dniu 5 kwietnia 2022 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14-dniowego terminu na złożenie odwołania (zaskarżona decyzja została

bowiem doręczona 24 marca 2022 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Rozpatrując sprawę, Prezes UOKiK rozważył podniesione we wniesionym przez stronę postępowania odwołaniu okoliczności i stwierdza, że strona postępowania z jednej strony zarzuca organowi I instancji błąd w ustaleniach stanu faktycznego, które legły u podstaw wydania zaskarżonej decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, z drugiej strony natomiast zarzuca, iż organ dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie tj. dokumentów kontroli.

Zachodniopomorski Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził kontrolę, w wyniku której stwierdził, że dla:

1. pralki Elektrolux model EW6T4262P,
2. pralki Elektrolux model EW2T5261P,
3. pralki Elektrolux model EW6F528WVP,
4. pralko-suszarki Whirlpool model FWDD1071682,
5. pralki Samsung model WW70T4020,
6. pralki Amica model WA1S712CLiSMG,
7. zmywarki Samsung model DW50R4050FS,
8. zmywarki Beko model DFN26422W.

nie wyeksponowano etykiet dostarczonych przez dostawców lub udostępnionych zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2017/1369 w odniesieniu do egzemplarzy modelu objętego odpowiednim aktem delegowanym.

Podstawą do wydania zaskarżonej decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej był art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o etykietowaniu, zgodnie z którymi karze pieniężnej podlega ten, kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 1-3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1 i art. 6 lit. a oraz c-e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2) ustawy o etykietowaniu, a decyzja wydawana jest przez organ kontrolujący. Wysokość kary pieniężnej wynosi od jednokrotnego do

dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Powyższe przepisy obligują organ kontrolujący (w rozpatrywanej sprawie Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej) do nałożenia kary pieniężnej w przypadku niedopełnienia przez sprzedawcę obowiązku, określonego w art. 5 ust. 1 lit a) rozporządzenia (UE) 2017/1369. Nałożenie na strony postępowania administracyjnej kary pieniężnej nie leży w gestii uznania administracyjnego organu administracji, lecz jest wynikiem bezwzględnie obowiązującej normy prawnej. Zatem w każdym przypadku, kiedy organ kontrolujący ustali, że nie dopełniono obowiązków określonych w art. 3 ust. 1-3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1 i art. 6 lit. a oraz c-e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2) ustawy o etykietowaniu, zobowiązany jest do nałożenia kary pieniężnej w wysokości wskazanej w art. 17 ust. 2 ustawy o etykietowaniu.

Rozpatrując sprawę na podstawie akt przekazanych przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz mając na uwadze zarzuty podniesione przez stronę postępowania zawarte zarówno w odwołaniu jak i w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, w ocenie Prezesa UOKiK istnieją uzasadnione wątpliwości odnośnie ustalonego stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że nie zasługuje na uznanie argumentacja strony postępowania, zgodnie z którą ustalenie w pkt 6 protokołu kontroli, że wyeksponowane na sali sprzedaży produkty były dostarczone wraz z etykietą zdefiniowaną zgodnie z art. 2 pkt 19 rozporządzenia 2017/1369 jest dowodem na wyeksponowanie etykiet zgodnie z art. 5 ust. 1 lit a) rozporządzenia 2017/1369. W tej kwestii Prezes UOKiK podziela stanowisko Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Zarówno bowiem protokół oględzin jak i ustalenia zawarte w pkt 6 protokołu kontroli dotyczą obowiązku dostawcy określonego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369, polegającego na

zapewnieniu, by produkty, które są wprowadzane do obrotu, były opatrzone, z osobna dla każdego pojedynczego egzemplarza, nieodpłatnie, dokładnymi wydrukowanymi etykietami i kartami informacyjnymi produktu, zgodnie z rozporządzeniem 2017/1369 i odpowiednimi aktami delegowanymi. Niewłaściwe byłoby zatem wywodzenie spełnienia obowiązku sprzedawcy na podstawie ustaleń kontroli wskazujących na wypełnienie innego obowiązku przez dostawcę. Na podstawie akt sprawy w tym zakresie możliwe jest wyłącznie ustalenie, iż dostawca wywiązał się z obowiązku dostarczenia etykiet efektywności energetycznej, natomiast sprzedawca, a więc strona postępowania mogła bez przeszkód wyeksponować te etykiety na sali sprzedaży zgodnie z przepisami rozporządzenia 2017/1369 i odpowiednimi aktami delegowanymi. Zatem dla wyjaśnienia niniejszej sprawy nie ma żadnego znaczenia powołanie się przez stronę postępowania na słownikową definicję słowa „dołączać”, albowiem odnosi się ono do obowiązku dostawcy, nie strony postępowania, zaś sam obowiązek został przez dostawcę dopełniony.

Bez znaczenia dla ustalenia okoliczności wypełnienia bądź też naruszenia obowiązku wyeksponowania etykiety jest również zakwestionowanie przez stronę postępowania stosowanej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nomenklatury, zgodnie z którą kontrolowane produkty w protokole kontroli i postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej oznaczane są jako „partie produktów”, bowiem kwestia ta nie wpływa na merytoryczne rozpoznanie sprawy, ani na obowiązki strony postępowania. Organizacja nazewnictwa czy też sposobu oznaczania kontrolowanych produktów nie została uregulowana w przepisach prawa, nie ma zatem przeszkód, aby kontrolowane egzemplarze oznaczać mianem „partii produktów”.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela również stanowisko Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dotyczące zgłoszonych przez stronę postępowania zastrzeżeń związanych z uznaniem dokumentu z 25 listopada 2021 r. za protokół kontroli oraz możliwości zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.

Zauważyć należy również, że w przypadku systemu kontroli etykietowania energetycznego produktów związanych z energią, o którym mowa w rozporządzeniu

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającym ramy etykietowania energetycznego i uchylającym dyrektywę 2010/30/UE (Dz.Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 1) przepisy nie przewidują kierowania do kontrolowanego zaleceń pokontrolnych, co czyni kolejny z argumentów strony bezskutecznym.

Nie ulega wątpliwości, że 16 listopada 2021 r. inspektorzy Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy TV-SAT Fatima Hołownia, Krzysztof Hołownia sp.j. poprzedzoną doręczeniem stosownego upoważnienia, a fakt przeprowadzenia kontroli wraz z czasem jej trwania zostały utrwalone poprzez stosowny wpis w książce kontroli zgodnie z art. 57 ustawy z 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz.162 ze zm.). Nie ulega również wątpliwości, że dokument z 25 listopada 2021 r. jest protokołem kontroli zgodnym z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 4 sierpnia 2009 r. (Dz.U. Nr 127, poz. 1056) w sprawie wzoru legitymacji służbowej pracowników Inspekcji Handlowej oraz trybu jej wydawania i wymiany, oraz wzorów protokołu kontroli, protokołu oględzin i protokołu rozprawy oraz że protokół ten został 25 listopada 2021 r. doręczony kontrolowanemu i że nie zgłoszono do niego uwag. Fakt doręczenia protokołu kontroli w terminie późniejszym niż miały miejsce czynności kontrolne nie pozbawił strony postępowania możliwości zgłoszenia uwag. Mieć należy na względzie, iż protokół w dniu jego doręczenia został osobiście odczytany, a uwagi zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej mogły zostać zgłoszone bezpośrednio do protokołu kontroli lub na piśmie w terminie 7 dni od dnia jego przedstawienia. Skoro zatem uprawniony do reprezentowania strony postępowania Pan Krzysztof Hołownia obecny w czasie kontroli 16 listopada 2021 r. oraz w dniu przedstawienia protokołu kontroli tj. 25 listopada 2021 r. nie wniósł uwag w dacie 25 listopada 2021 r. jak i sama kontrolowana np. poprzez osobę drugiego wspólnika umocowanego do samodzielnego reprezentowania spółki nie zgłosiła uwag w terminie kolejnych 7 dni, uznać należy że strona postępowania świadomie nie skorzystała z tej możliwości, której jak wynika z akt sprawy wbrew swojemu stanowisku nie została pozbawiona.

Niemniej jednak pomimo, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela stanowisko Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w powyższym zakresie, po przeanalizowaniu akt sprawy doszedł do wniosku, iż w sprawie zachodzą uzasadnione wątpliwości co do poprawności ustaleń w zakresie stanu faktycznego.

Strona postępowania podniosła w odwołaniu, iż poszczególne punkty protokołu kontroli są ze sobą sprzeczne, ponadto o braku naruszenia przez nią obowiązku o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit a rozporządzenia 2017/1369 dowodzić mają zdjęcia produktów załączone do protokołu kontroli. Jednocześnie zakwestionowała, aby w toku kontroli podjęte zostały przez nią jakiegokolwiek czynności mające na celu usunięcie naruszonego obowiązku, które to z kolei stwierdzenie znalazło się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, należy przyznać rację stronie postępowania co do budzących wątpliwości zapisów pkt 7 i 9 protokołu kontroli.

Zgodnie z pkt 7 *„Kontrolowany przedsiębiorca nie wyeksponował w sposób widoczny etykiet dostarczonych przez dostawcę na produktach wymienionych w pkt 6 protokołu kontroli, tj. nie dopełnił obowiązku sprzedawcy określonego w art. 5 ust. 1 lit a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE jw”*.

Zgodnie z pkt 8 *„Od kontrolowanego przedsiębiorcy pobrano oświadczenie dotyczące wielkości przedsiębiorcy - załącznik 2”*.

Zgodnie pkt 9 *„Kontrolowany przedsiębiorca wyeksponował w sposób widoczny etykiety dostarczone przez dostawcę na zakwestionowanych wyrobach”*.

Dokonując analizy zapisów pkt 7 i 9 w ocenie Prezesa UOKiK stwierdzić należy, że sposób ich zapisu może faktycznie wprowadzić kontrolowanego w błąd i nie jest do końca możliwe ustalenie stanu faktycznego w oparciu o ten dokument. Z jednej strony kontrolujący w pkt 7 dokonuje ustaleń, iż przedsiębiorca nie wyeksponował w sposób widoczny etykiet, z drugiej natomiast w pkt 9 dokonuje ustaleń, że wyeksponował etykiety w sposób widoczny na zakwestionowanych wyrobach. Skoro więc protokół kontroli stanowi *„chronologiczną dokumentację czynności podjętych w toku kontroli i dokonanych ustaleń”* słusznie zwróciła uwagę strona

postępowania, iż wszystkie zapisy w protokole powinny być precyzyjne i nie pozostawiać wątpliwości co do swojego znaczenia. Pomiędzy pkt 7 i 9 powinien znaleźć się zapis dotyczący podjęcia dobrowolnych czynności podjętych przez kontrolowanego lub inna informacja, z której wynikałoby, że ustalenia pkt 9 stanowią efekt działania kontrolowanego podmiotu, będący następstwem ustaleń odnotowanych w pkt 7. Nie można bowiem dowodzić, uzasadniać, ustalać lub doprecyzowywać samej treści udokumentowanej w protokole kontroli na etapie prowadzonego później postępowania administracyjnego. Ani kontrolowany, ani organ prowadzący później postępowanie administracyjne nie ma podstaw, aby domniemywać, że działania takie miały miejsce. Dla tych celów konieczne byłoby przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego, co nie nastąpiło w niniejszej sprawie. Zauważyć można także, że w pkt 7 kontrolujący wskazuje na nie wyeksponowanie etykiety „na produktach wymienionych w pkt 6”, natomiast w pkt 9 wskazuje już, że etykiety zostały wyeksponowane na „zakwestionowanych wyrobach”, co może budzić dalsze wątpliwości albowiem produkty wymienione w pkt 6 nie zostały w tym punkcie w żadnym zakresie zakwestionowane, a odestanie lub zdefiniowanie „zakwestionowanych wyrobów” nie nastąpiło również w dalszej części protokołu.

Powyższa analiza wskazuje, że zapisy protokołu kontroli faktycznie budzą wątpliwości co do okoliczności ustalenia stanu faktycznego.

Niemniej jednak Prezes UOKiK analizując zgromadzone w aktach sprawy dowody, mając na względzie stanowisko Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonał ustaleń, które pozwalają jednoznacznie rozstrzygnąć powyższe wątpliwości.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej dokonując autokontroli decyzji POK nr 4/2022 wskazał, że „protokół kontroli stanowi chronologiczną dokumentację czynności podjętych w toku kontroli i dokonanych ustaleń”. Chronologia to kolejność następowania po sobie wydarzeń lub zjawisk. Uznać zatem należy zgodnie z zasadami logiki, iż czynności podjęte i udokumentowane w pkt 6 protokołu kontroli zostały przeprowadzone i opisane przed przeprowadzeniem lub dokonaniem czynności o których mowa w dalszych pkt protokołu kontroli tj. przed pkt 7-9.

Zgodnie z treścią pkt 6 protokołu kontroli w wyniku przeprowadzonych oględzin stwierdzono, że objęte kontrolą produkty zestawione w załączniku nr 1 wyeksponowane do sprzedaży w sali sprzedażowej sklepu dostarczone były do sprzedawcy wraz z drukowaną etykietą zdefiniowaną w art. 2 pkt 19 rozporządzenia 2017/1369. Etykiety te zawierały informacje zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu 2017/1369, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2014 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego pralek i pralko-suszarek dla gospodarstw domowych oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1061/2010 i dyrektywę Komisji 96/60/WE (zwanym dalej rozporządzeniem 2019/2014) oraz rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2017 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010 (zwanym dalej rozporządzeniem 2019/2017), posiadały wymiary, kolory, rodzaje czcionki, piktogramy zgodne z ww. rozporządzeniami. Ponadto w pkt tym wyraźnie wskazano, iż z przeprowadzonych oględzin sporządzono protokół oględzin, który załączono do akt kontroli oraz że *„Do akt kontroli załączono fotografie objętych kontrolą produktów”*.

W ocenie Prezesa UOKiK, w związku z faktycznymi wątpliwościami co do korelacji zapisów treści pkt 7 i 9 protokołu kontroli oraz wynikających z tego faktu implikacji, ustaleń w niniejszej sprawie należało dokonać w oparciu o dokumentację fotograficzną, sporządzoną przez inspektorów Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej - zgodnie z porządkiem chronologicznym - jeszcze przed oceną dopełnienia obowiązku wyeksponowania etykiet przez sprzedawcę.

Załączona dokumentacja fotograficzna pozwala jednoznacznie i bez wątpliwości stwierdzić, że na produktach wskazanych w załączniku 1 do protokołu kontroli wyeksponowano w sposób widoczny oraz zgodny z przepisami rozporządzenia 2017/1369, rozporządzenia 2019/2017 oraz rozporządzenia 2019/2014. Na sporządzonych fotografiach widać wyraźnie, że etykiety efektywności

energetycznej umieszczono na powierzchni przedniej lub górnej, co jest zgodne z art. 4 pkt a rozporządzenia 2019/2017 lub z przodu lub na wierzchu co jest zgodne z art. 4 pkt a rozporządzenia 2019/2014.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Rozpatrując odwołanie wniesione przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, Prezes UOKiK w oparciu o zgromadzone i przekazane przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej akta sprawy uznał, że wynikające z protokołu kontroli ustalenia oraz zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a zwłaszcza dokumentacja fotograficzna kontrolowanych produktów sporządzona przez kontrolujących nie pozwalają na przyjęcie, że decyzja Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wydana została w oparciu o prawidłowo ustalony w sprawie stan faktyczny i odpowiada literze prawa. W związku z powyższym, w wyniku rozpoznania odwołania TV-SAT Fatima Hołownia, Krzysztof Hołownia sp.j. Prezes UOKiK uznał, że strona eksponowała etykiety zgodnie z przepisami rozporządzenia 2017/1369 i aktami delegowanymi, w związku z czym od początku nie została spełniona przesłanka do nałożenia na nią kary pieniężnej.

Organ administracji publicznej, prowadząc postępowanie odwoławcze może stwierdzić bezprzedmiotowość postępowania. Z punktu widzenia podstawy rozstrzygnięcia istotny jest moment wystąpienia bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego. Jeżeli ma to miejsce w postępowaniu odwoławczym, a postępowanie przed organem pierwszej instancji nie powinno być w ogóle z tej przyczyny wszczęte, umorzenie postępowania powinno nastąpić na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 105 § 1 KPA, a decyzja organu pierwszej instancji powinna podlegać uchyleniu (zob. wyr. NSA z 5.1.1982 r., II SA 919/81, ONSA 1982,

Nr 1, poz. 5; wyr. NSA w Gdańsku z 8.8.1997 r., I SA/Gd 514/96, POP 1999, Nr 4, poz. 102; wyr. WSA w Warszawie z 11.12.2006 r., VI SA/Wa 1661/06, Legalis; wyr. NSA z 25.9.2008 r., II OSK 1058/07, Legalis; wyr. WSA w Warszawie z 13.11.2015 r., VIII SA/Wa 472/15, Legalis).

W niniejszej sprawie postępowanie stało się bezprzedmiotowe w całości. Przesłanka umorzenia może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym. W niniejszej sprawie przesłanka umorzenia istniała już przed wszczęciem postępowania.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, w niniejszym postępowaniu brak jest elementu materialnego stosunku prawnego, nie została spełniona przesłanka określona w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu polegająca na nie dopełnieniu obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 1-3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1 i art. 6 lit. a oraz c-e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

POUCZENIE

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania

zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Jadwiga Gunerka
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/

